

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
В Л А Д А
05 Број: 011-9253/2024
4. октобар 2024. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04.10.2024

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
03	011-2316/24		

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

БЕОГРАД

Влада, на основу члана 123. тачка 4. Устава Републике Србије и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћен текст), подноси Народној скупштини Предлог закона о потврђивању Конвенције Савета Европе о манипулисању спортским такмичењима, с предлогом да се узме у претрес.

За представника Владе у Народној скупштини одређен је Зоран Гајић, министар спорта, а за поверенике Марко Кешел, државни секретар у Министарству спорта, Огњен Цвјетићанин, државни секретар у Министарству спорта, Ратко Николић, државни секретар у Министарству спорта, Урош Прибићевић, помоћник министра спорта, Жељко Трајковић, вршилац дужности помоћника министра спорта и Драган Атанасов, посебан саветник министра спорта.

ПРЕДСЕДНИК

Милош Вучевић

4100324.028/13

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА
О ПОТВРЂИВАЊУ КОНВЕНЦИЈЕ САВЕТА ЕВРОПЕ
О МАНИПУЛИСАЊУ СПОРТСКИМ ТАКМИЧЕЊИМА

Члан 1.

Потврђује се Конвенција Савета Европе о манипулисању спортским такмичењима, која је потписана у Маглингenu/Маколину 18. септембра 2014. године, у оригиналу на енглеском и француском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције Савета Европе о манипулисању спортским такмичењима, у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

COUNCIL OF EUROPE CONVENTION ON THE MANIPULATION OF SPORTS COMPETITIONS

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other signatories to this Convention,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Considering the Action Plan of the Third Summit of Heads of State and Government of the Council of Europe (Warsaw, 16-17 May 2005), which recommends the continuation of Council of Europe activities which serve as references in the field of sport;

Considering that it is necessary to further develop a common European and global framework for the development of sport, based on the notions of pluralist democracy, rule of law, human rights and sports ethics;

Aware that every country and every type of sport in the world may potentially be affected by the manipulation of sports competitions and emphasising that this phenomenon, as a global threat to the integrity of sport, needs a global response which must also be supported by States which are not members of the Council of Europe;

Expressing concern about the involvement of criminal activities, and in particular organised crime in the manipulation of sports competitions and about its transnational nature;

Recalling the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (1950, ETS No. 5) and its Protocols, the European Convention on Spectator Violence and Misbehaviour at Sports Events and in particular at Football Matches (1985, ETS No. 120), the Anti-Doping Convention (1989, ETS No. 135), the Criminal Law Convention on Corruption (1999, ETS No. 173) and the Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime and on the Financing of Terrorism (2005, CETS No. 198);

Recalling the United Nations Convention against Transnational Organized Crime (2000) and the Protocols thereto;

Also recalling the United Nations Convention against Corruption (2003);

Recalling the importance of effectively investigating without undue delay the offences within their jurisdiction;

Recalling the key role that the International Criminal Police Organization (Interpol) plays in facilitating effective co-operation between the law enforcement authorities in addition to judicial co-operation;

Emphasising that sports organisations bear the responsibility to detect and sanction the manipulation of sports competitions committed by persons under their authority;

Acknowledging the results already achieved in the fight against the manipulation of sports competitions;

Convinced that an effective fight against the manipulation of sports competitions requires increased, rapid, sustainable and properly functioning national and international co-operation;

Having regard to Committee of Ministers' Recommendations to member States Rec(92)13rev on the revised European Sports Charter; CM/Rec(2010)9 on the revised Code of Sports Ethics; Rec(2005)8 on the principles of good governance in sport and CM/Rec(2011)10 on promotion of the integrity of sport to fight the manipulation of results, notably match-fixing;

In the light of the work and conclusions of the following conferences:

- the 11th Council of Europe Conference of Ministers responsible for Sport, held in Athens on 11 and 12 December 2008;
- the 18th Council of Europe Informal Conference of Ministers responsible for Sport (Baku, 22 September 2010) on promotion of the integrity of sport against the manipulation of results (match-fixing);
- the 12th Council of Europe Conference of Ministers responsible for Sport (Belgrade, 15 March 2012) particularly in respect of the drafting of a new international legal instrument against the manipulation of sports results;
- the UNESCO 5th International Conference of Ministers and Senior Officials Responsible for Physical Education and Sport (MINEPS V);

Convinced that dialogue and co-operation among public authorities, sports organisations, competition organisers and sports betting operators at national and international levels on the basis of mutual respect and trust are essential in the search for effective common responses to the challenges posed by the problem of the manipulation of sports competitions;

Recognising that sport, based on fair and equal competition, is unpredictable in nature and requires unethical practices and behaviour in sport to be forcefully and effectively countered;

Emphasising their belief that consistent application of the principles of good governance and ethics in sport is a significant factor in helping to eradicate corruption, the manipulation of sports competitions and other kinds of malpractice in sport;

Acknowledging that, in accordance with the principle of the autonomy of sport, sports organisations are responsible for sport and have self-regulatory and disciplinary responsibilities in the fight against manipulation of sports competitions, but that public authorities protect the integrity of sport, where appropriate;

Acknowledging that the development of sports betting activities, particularly of illegal sports betting, increases the risks of such manipulation;

Considering that the manipulation of sports competitions may be related or unrelated to sports betting, and related or unrelated to criminal offences, and that it should be dealt with in all cases;

Taking note of the margin of discretion which States enjoy, within the framework of applicable law, in deciding on sports betting policies,

Have agreed as follows:

Chapter I – Purpose, guiding principles, definitions

Article 1 – Purpose and main objectives

- 1 The purpose of this Convention is to combat the manipulation of sports competitions in order to protect the integrity of sport and sports ethics in accordance with the principle of the autonomy of sport.
- 2 For this purpose, the main objectives of this Convention are:
 - a to prevent, detect and sanction national or transnational manipulation of national and international sports competitions;
 - b to promote national and international co-operation against manipulation of sports competitions between the public authorities concerned, as well as with organisations involved in sports and in sports betting.

Article 2 – Guiding principles

- 1 The fight against the manipulation of sports competitions shall ensure respect, inter alia, for the following principles:
 - a human rights;
 - b legality;
 - c proportionality;
 - d protection of private life and personal data.

Article 3 – Definitions

For the purposes of this Convention:

- 1 “Sports competition” means any sport event organised in accordance with the rules set by a sports organisation listed by the Convention Follow-up Committee in accordance with Article 31.2, and recognised by an international sports organisation, or, where appropriate, another competent sports organisation.
- 2 “Sports organisation” means any organisation which governs sport or one particular sport, and which appears on the list adopted by the Convention Follow-up Committee in accordance with Article 31.2, as well as its continental and national affiliated organisations, if necessary.
- 3 “Competitions organiser” means any sports organisation or any other person, irrespective of their legal form, which organises sports competitions.
- 4 “Manipulation of sports competitions” means an intentional arrangement, act or omission aimed at an improper alteration of the result or the course of a sports competition in order to remove all or part of the unpredictable nature of the aforementioned sports competition with a view to obtaining an undue advantage for oneself or for others.
- 5 “Sports betting” means any wagering of a stake of monetary value in the expectation of a prize of monetary value, subject to a future and uncertain occurrence related to a sports competition. In particular:
 - a “illegal sports betting” means any sports betting activity whose type or operator is not allowed under the applicable law of the jurisdiction where the consumer is located;

- b “irregular sports betting” shall mean any sports betting activity inconsistent with usual or anticipated patterns of the market in question or related to betting on a sports competition whose course has unusual characteristics;
 - c “suspicious sports betting” shall mean any sports betting activity which, according to reliable and consistent evidence, appears to be linked to a manipulation of the sports competition on which it is offered.
- 6 “Competition stakeholder” means any natural or legal person belonging to one of the following categories:
- a “athlete” means any person or group of persons, participating in sports competitions;
 - b “athlete support personnel” means any coach, trainer, manager, agent, team staff, team official, medical or paramedical personnel working with or treating athletes participating in or preparing for sports competitions, and all other persons working with the athletes;
 - c “official” means any person who is the owner of, a shareholder in, an executive or a staff member of the entities which organise and promote sports competitions, as well as referees, jury members and any other accredited persons. The term also covers the executives and staff of the international sports organisation, or where appropriate, other competent sports organisation which recognises the competition.
- 7 “Inside information” means information relating to any competition that a person possesses by virtue of his or her position in relation to a sport or competition, excluding any information already published or common knowledge, easily accessible to interested members of the public or disclosed in accordance with the rules and regulations governing the relevant competition.

Chapter II – Prevention, co-operation and other measures

Article 4 – Domestic co-ordination

- 1 Each Party shall co-ordinate the policies and action of all the public authorities concerned with the fight against the manipulation of sports competitions.
- 2 Each Party, within its jurisdiction, shall encourage sports organisations, competition organisers and sports betting operators to co-operate in the fight against the manipulation of sports competitions and, where appropriate, entrust them to implement the relevant provisions of this Convention.

Article 5 – Risk assessment and management

- 1 Each Party shall – where appropriate in co-operation with sports organisations, sports betting operators, competition organisers and other relevant organisations – identify, analyse and evaluate the risks associated with the manipulation of sports competitions.
- 2 Each Party shall encourage sports organisations, sports betting operators, competition organisers and any other relevant organisation to establish procedures and rules in order to combat manipulation of sports competitions and shall adopt, where appropriate, legislative or other measures necessary for this purpose.

Article 6 – Education and awareness raising

- 1 Each Party shall encourage awareness raising, education, training and research to strengthen the fight against manipulation of sports competitions.

Article 7 – Sports organisations and competition organisers

- 1 Each Party shall encourage sports organisations and competition organisers to adopt and implement rules to combat the manipulation of sports competitions as well as principles of good governance, related, inter alia, to:
 - a prevention of conflicts of interest, including:
 - prohibiting competition stakeholders from betting on sports competitions in which they are involved;
 - prohibiting the misuse or dissemination of inside information;
 - b compliance by sports organisations and their affiliated members with all their contractual or other obligations;
 - c the requirement for competition stakeholders to report immediately any suspicious activity, incident, incentive or approach which could be considered an infringement of the rules against the manipulation of sports competitions.
- 2 Each Party shall encourage sports organisations to adopt and implement the appropriate measures in order to ensure:
 - a enhanced and effective monitoring of the course of sports competitions exposed to the risks of manipulation;
 - b arrangements to report without delay instances of suspicious activity linked to the manipulation of sports competitions to the relevant public authorities or national platform;
 - c effective mechanisms to facilitate the disclosure of any information concerning potential or actual cases of manipulation of sports competitions, including adequate protection for whistle-blowers;
 - d awareness among competition stakeholders including young athletes of the risk of manipulation of sports competitions and the efforts to combat it, through education, training and the dissemination of information;
 - e the appointment of relevant officials for a sports competition, in particular judges and referees, at the latest possible stage.
- 3 Each Party shall encourage its sports organisations, and through them the international sports organisations to apply specific, effective, proportionate and dissuasive disciplinary sanctions and measures to infringements of their internal rules against the manipulation of sports competitions, in particular those referred to in paragraph 1 of this article, as well as to ensure mutual recognition and enforcement of sanctions imposed by other sports organisations, notably in other countries.

- 4 Disciplinary liability established by sports organisations shall not exclude any criminal, civil or administrative liability.

Article 8 – Measures regarding the financing of sports organisations

- 1 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure appropriate transparency regarding the funding of sports organisations that are financially supported by the Party.
- 2 Each Party shall consider the possibility of helping sports organisations to combat the manipulation of sports competitions, including by funding appropriate mechanisms.
- 3 Each Party shall where necessary consider withholding financial support or inviting sports organisations to withhold financial support from competition stakeholders sanctioned for manipulating sports competitions, for the duration of the sanction.
- 4 Where appropriate, each Party shall take steps to withhold some or all financial or other sport-related support from any sports organisations that do not effectively apply regulations for combating manipulation of sports competitions.

Article 9 – Measures regarding the betting regulatory authority or other responsible authority or authorities

- 1 Each Party shall identify one or more responsible authorities, which in the Party's legal order are entrusted with the implementation of sports betting regulation and with the application of relevant measures to combat the manipulation of sports competitions in relation to sports betting, including, where appropriate:
 - a the exchange of information, in a timely manner, with other relevant authorities or a national platform for illegal, irregular or suspicious sports betting as well as infringements of the regulations referred to or established in accordance with this Convention;
 - b the limitation of the supply of sports betting, following consultation with the national sports organisations and sports betting operators, particularly excluding sports competitions:
 - which are designed for those under the age of 18; or
 - where the organisational conditions and/or stakes in sporting terms are inadequate;
 - c the advance provision of information about the types and the objects of sports betting products to competition organisers in support to their efforts to identify and manage risks of sports manipulation within their competition;
 - d the systematic use in sports betting of means of payment allowing financial flows above a certain threshold, defined by each Party, to be traced, particularly the senders, the recipients and the amounts;
 - e mechanisms, in co-operation with and between sports organisations and, where appropriate, sports betting operators, to prevent competition stakeholders from betting on sports competitions that are in breach of relevant sports rules or applicable law;
 - f the suspension of betting, according to domestic law, on competitions for which an appropriate alert has been issued.

- 2 Each Party shall communicate to the Secretary General of the Council of Europe the name and addresses of the authority or authorities identified in pursuance of paragraph 1 of this article.

Article 10 – Sports betting operators

- 1 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to prevent conflicts of interest and misuse of inside information by natural or legal persons involved in providing sports betting products, in particular through restrictions on:
 - a natural or legal persons involved in providing sports betting products betting on their own products;
 - b the abuse of a position as sponsor or part-owner of a sports organisation to facilitate the manipulation of a sports competition or to misuse inside information;
 - c competition stakeholders being involved in compiling betting odds for the competition in which they are involved;
 - d any sports betting operator who controls a competition organiser or stakeholder, as well as any sports betting operator who is controlled by such a competition organiser or stakeholder, offering bets on the competition in which this competition organiser or stakeholder is involved.
- 2 Each Party shall encourage its sports betting operators, and through them, the international organisations of sports betting operators, to raise awareness among their owners and employees of the consequences of and the fight against manipulation of sports competitions, through education, training and the dissemination of information.
- 3 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to oblige sports betting operators to report irregular or suspicious betting without delay to the betting regulatory authority, the other responsible authority or authorities, or the national platform.

Article 11 – The fight against illegal sports betting

- 1 With a view to combating the manipulation of sports competitions, each Party shall explore the most appropriate means to fight operators of illegal sports betting and shall consider adopting measures, in accordance with the applicable law of the relevant jurisdiction, such as:
 - a closure or direct and indirect restriction of access to illegal remote sports betting operators, and closure of illegal land-based sports betting operators in the Party's jurisdiction;
 - b blocking of financial flows between illegal sports betting operators and consumers;
 - c prohibition of advertising for illegal sports betting operators;
 - d raising of consumers' awareness of the risks associated with illegal sports betting.

Chapter III – Exchange of information

Article 12 – Exchange of information between competent public authorities, sports organisations and sports betting operators

- 1 Without prejudice to Article 14, each Party shall facilitate, at national and international levels and in accordance with its domestic law, exchanges of information between the relevant public authorities, sports organisations, competition organisers, sports betting operators and national platforms. In particular, each Party shall undertake to set up mechanisms for sharing relevant information when such information might assist in the carrying out of the risk assessment referred to in Article 5 and namely the advanced provision of information about the types and object of the betting products to the competition organisers, and in initiating or carrying out investigations or proceedings concerning the manipulation of sports competitions.
- 2 Upon request, the recipient of such information shall, in accordance with domestic law and without delay, inform the organisation or the authority sharing the information of the follow-up given to this communication.
- 3 Each Party shall explore possible ways of developing or enhancing co-operation and exchange of information in the context of the fight against illegal sports betting as set out in Article 11 of this Convention.

Article 13 – National platform

- 1 Each Party shall identify a national platform addressing manipulation of sports competitions. The national platform shall, in accordance with domestic law, inter alia:
 - a serve as an information hub, collecting and disseminating information that is relevant to the fight against manipulation of sports competitions to the relevant organisations and authorities;
 - b co-ordinate the fight against the manipulation of sports competitions;
 - c receive, centralise and analyse information on irregular and suspicious bets placed on sports competitions taking place on the territory of the Party and, where appropriate, issue alerts;
 - d transmit information on possible infringements of laws or sports regulations referred to in this Convention to public authorities or to sports organisations and/or sports betting operators;
 - e co-operate with all organisations and relevant authorities at national and international levels, including national platforms of other States.
- 2 Each Party shall communicate to the Secretary General of the Council of Europe the name and addresses of the national platform.

Article 14 – Personal data protection

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that all actions against the manipulation of sports competitions comply with relevant national and international personal data protection laws and standards, particularly in the exchange of information covered by this Convention.

- 2 Each Party shall adopt such legislative or other measures as necessary to guarantee that the public authorities and organisations covered by this Convention take the requisite measures in order to ensure that, when personal data are collected, processed and exchanged, irrespective of the nature of those exchanges, due regard is given to the principles of lawfulness, adequacy, relevance and accuracy, and also to data security and the rights of data subjects.
- 3 Each Party shall provide in its laws that the public authorities and organisations covered by this Convention are to ensure that the exchange of data for the purpose of this Convention does not go beyond the necessary minimum for the pursuit of the stated purposes of the exchange.
- 4 Each Party shall invite the various public authorities and organisations covered by this Convention to provide the requisite technical means to ensure the security of the data exchanged and to guarantee their reliability and integrity, as well as the availability and integrity of the data exchange systems and the identification of their users.

Chapter IV – Substantive criminal law and co-operation with regard to enforcement

Article 15 – Criminal offences relating to the manipulation of sports competitions

- 1 Each Party shall ensure that its domestic laws enable to criminally sanction manipulation of sports competitions when it involves either coercive, corrupt or fraudulent practices, as defined by its domestic law.

Article 16 – Laundering of the proceeds of criminal offences relating to the manipulation of sports competitions

- 1 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the conduct as referred to in Article 9, paragraphs 1 and 2, of the Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime and on the Financing of Terrorism (2005, CETS No. 198), in Article 6, paragraph 1, of the United Nations Convention against Transnational Organized Crime (2000) or in Article 23, paragraph 1, of the United Nations Convention against Corruption (2003), under the conditions referred to therein, when the predicate offence giving raise to profit is one of those referred to in Articles 15 and 17 of this Convention and in any event, in the case of extortion, corruption and fraud.
- 2 When deciding on the range of offences to be covered as predicate offences mentioned in paragraph 1, each Party may decide, in accordance with its domestic law, how it will define those offences and the nature of any particular elements that make them serious.
- 3 Each Party shall consider including the manipulation of sports competitions in its money laundering prevention framework by requiring sports betting operators to apply customer due diligence, record keeping and reporting requirements.

Article 17 – Aiding and abetting

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the aiding and abetting of the commission of any of the criminal offences referred to in Article 15 of this Convention.

Article 18 – Corporate liability

- 1 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure that legal persons can be held liable for offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention, committed for their benefit by any natural person, acting either individually or as a member of an organ of the legal person, who has a leading position within the legal person, based on:
 - a a power of representation of the legal person;
 - b the authority to take decisions on behalf of the legal person;
 - c the authority to exercise control within the legal person.
- 2 Subject to the legal principles of the Party, the liability of a legal person may be criminal, civil or administrative.
- 3 Other than in the cases already provided for in paragraph 1, each Party shall take the necessary measures to ensure that a legal person can be held liable when lack of supervision or control by a natural person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of an offence referred to in Articles 15 to 17 of this Convention for the benefit of that legal person by a natural person acting under its authority.
- 4 Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offence.

Chapter V – Jurisdiction, criminal procedure and enforcement measures

Article 19 – Jurisdiction

- 1 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to establish jurisdiction over the offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention where that offence is committed:
 - a in its territory; or
 - b on board a ship flying its flag; or
 - c on board an aircraft registered under its law; or
 - d by one of its nationals or by a person habitually residing in its territory.
- 2 Each State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right not to apply, or to apply only in specific cases or conditions, the rules on jurisdiction laid down in paragraph 1, subparagraph *d* of this article.
- 3 Each Party shall take the necessary legislative or other measures to establish jurisdiction over offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention in cases in which an alleged offender is present on its territory and cannot be extradited to another Party on the basis of his or her nationality.
- 4 When more than one Party claims jurisdiction over an alleged offence referred to in Articles 15 to 17 of this Convention, the Parties involved shall, where appropriate, consult each other with a view to determining the most appropriate jurisdiction for the purposes of prosecution.

- 5 Without prejudice to the general rules of international law, this Convention does not exclude any criminal, civil and administrative jurisdiction exercised by a Party in accordance with its domestic law.

Article 20 – Measures to secure electronic evidence

- 1 Each Party shall adopt legislative or other measures to secure electronic evidence, inter alia through the expedited preservation of stored computer data, expedited preservation and disclosure of traffic data, production orders, search and seizure of stored computer data, real-time collection of traffic data and the interception of content data, in accordance with its domestic law, when investigating offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention.

Article 21 – Protection measures

- 1 Each Party shall consider adoption of such legal measures as may be necessary to provide effective protection for:
- a persons who provide, in good faith and on reasonable grounds, information concerning offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention or otherwise co-operate with the investigating or prosecuting authorities;
 - b witnesses who give testimony concerning these offences;
 - c when necessary, members of the family of persons referred to in sub-paragraphs *a* and *b*.

Chapter VI – Sanctions and measures

Article 22 – Criminal sanctions against natural persons

- 1 Each Party shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention, when committed by natural persons, are punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions, including monetary sanctions, taking account of the seriousness of the offences. These sanctions shall include penalties involving deprivation of liberty that may give rise to extradition, as defined by domestic law.

Article 23 – Sanctions against legal persons

- 1 Each Party shall take the necessary legislative or other measures to ensure that legal persons held liable in accordance with Article 18 are subject to effective, proportionate and dissuasive sanctions, including monetary sanctions and possibly other measures such as:
- a a temporary or permanent disqualification from exercising commercial activity;
 - b placement under judicial supervision;
 - c a judicial winding-up order.

Article 24 – Administrative sanctions

- 1 Each Party shall adopt, where appropriate, such legislative or other measures in respect of acts which are punishable under its domestic law as may be necessary to punish infringements established in accordance with this Convention by effective, proportionate and

dissuasive sanctions and measures following proceedings brought by the administrative authorities, where the decision may give rise to proceedings before a court having jurisdiction.

- 2 Each Party shall ensure that administrative measures are applied. This may be done by the betting regulatory authority or the other responsible authority or authorities, in accordance with its domestic law.

Article 25 – Seizure and confiscation

- 1 Each Party shall take the necessary legislative or other measures, in accordance with domestic law, to permit seizure and confiscation of:
 - a the goods, documents and other instruments used, or intended to be used, to commit the offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention;
 - b the proceeds of those offences, or property of a value corresponding to those proceeds.

Chapter VII – International co-operation in judicial and other matters

Article 26 – Measures with a view to international co-operation in criminal matters

- 1 The Parties shall co-operate with each other, in accordance with the provisions of this Convention and in accordance with the relevant applicable international and regional instruments and arrangements agreed on the basis of uniform or reciprocal legislation and with their domestic law, to the widest extent possible for the purposes of investigations, prosecutions and judicial proceedings concerning the offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention, including seizure and confiscation.
- 2 The Parties shall co-operate to the widest extent possible, in accordance with the relevant applicable international, regional and bilateral treaties on extradition and mutual assistance in criminal matters and in accordance with their domestic law, concerning the offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention.
- 3 In matters of international co-operation, whenever dual criminality is considered to be a requirement, it shall be deemed to have been fulfilled, irrespective of whether the laws of the requested State place the offence within the same category of offence or use the same term to denominate the offence as the requesting State, if the conduct underlying the offence in respect of which legal mutual assistance or extradition is requested is a criminal offence under the laws of both Parties.
- 4 If a Party that makes extradition or mutual legal assistance in criminal matters conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition or legal assistance in criminal matters from a Party with which it has no such treaty, it may, acting in full compliance with its obligations under international law and subject to the conditions provided for by its own domestic law, consider this Convention to be the legal basis for extradition or mutual legal assistance in criminal matters in respect of the offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention.

Article 27 – Other international co-operation measures in respect of prevention

- 1 Each Party shall endeavour to integrate, where appropriate, the prevention of and the fight against the manipulation of sports competitions into assistance programmes for the benefit of third States.

Article 28 – International co-operation with international sports organisations

- 1 Each Party, in accordance with its domestic law, shall co-operate with international sports organisations in the fight against the manipulation of sports competitions.

Chapter VIII – Follow up

Article 29 – Provision of information

- 1 Each Party shall forward to the Secretary General of the Council of Europe, in one of the official languages of the Council of Europe, all relevant information concerning legislative and other measures taken by it for the purpose of complying with the terms of this Convention.

Article 30 – Convention Follow-up Committee

- 1 For the purposes of this Convention, the Convention Follow-up Committee is hereby set up.
- 2 Each Party may be represented on the Convention Follow-up Committee by one or more delegates, including representatives of public authorities responsible for sport, law-enforcement or betting regulation. Each Party shall have one vote.
- 3 The Parliamentary Assembly of the Council of Europe, as well as other relevant Council of Europe intergovernmental committees, shall each appoint a representative to the Convention Follow-up Committee in order to contribute to a multisectoral and multidisciplinary approach. The Convention Follow-up Committee may, if necessary, invite, by unanimous decision, any State which is not a Party to the Convention, any international organisation or body, to be represented by an observer at its meetings. Representatives appointed under this paragraph shall participate in meetings of the Convention Follow-up Committee without the right to vote.
- 4 Meetings of the Convention Follow-up Committee shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe. Its first meeting shall be held as soon as reasonably practicable, and in any case within one year after the date of entry into force of the Convention. It shall subsequently meet whenever a meeting is requested by at least one third of the Parties or by the Secretary General.
- 5 Subject to the provisions of this Convention, the Convention Follow-up Committee shall draw up and adopt by consensus its own rules of procedure.
- 6 The Convention Follow-up Committee shall be assisted by the Secretariat of the Council of Europe in carrying out its functions.

Article 31 – Functions of the Convention Follow-up Committee

- 1 The Convention Follow-up Committee is responsible for the follow-up to the implementation of this Convention.
- 2 The Convention Follow-up Committee shall adopt and modify the list of sports organisations referred to in Article 3.2, while ensuring that it is published in an appropriate manner.
- 3 The Convention Follow-up Committee may, in particular:
 - a make recommendations to the Parties concerning measures to be taken for the purposes of this Convention, in particular with respect to international co-operation;
 - b where appropriate, make recommendations to the Parties, following the publication of explanatory documentation and, after prior consultations with representatives of sports organisations and sports betting operators, in particular on:
 - the criteria to be met by sports organisations and sports betting operators in order to benefit from the exchange of information referred to in Article 12.1 of this Convention;
 - other ways aimed at enhancing the operational co-operation between the relevant public authorities, sports organisations and betting operators, as mentioned in this Convention;
 - c keep relevant international organisations and the public informed about the activities undertaken within the framework of this Convention;
 - d prepare an opinion to the Committee of Ministers on the request of any non-member State of the Council of Europe to be invited by the Committee of Ministers to sign the Convention in pursuance of Article 32.2.
- 4 In order to discharge its functions, the Convention Follow-up Committee may, on its own initiative, arrange meetings of experts.
- 5 The Convention Follow-up Committee, with the prior agreement of the Parties concerned, shall arrange visits to the Parties.

Chapter IX – Final provisions

Article 32 – Signature and entry into force

- 1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the other States Parties to the European Cultural Convention, the European Union and the non-member States which have participated in its elaboration or enjoying observer status with the Council of Europe.
- 2 This Convention shall also be open for signature by any other non-member State of the Council of Europe upon invitation by the Committee of Ministers. The decision to invite a non-member State to sign the Convention shall be taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe, and by a unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers, after consulting the Convention Follow-up Committee, once established.

- 3 This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 4 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which five signatories, including at least three member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraphs 1, 2 and 3.
- 5 In respect of any signatory State or the European Union which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraphs 1, 2 and 3.
- 6 A Contracting Party which is not a member of the Council of Europe shall contribute to the financing of the Convention Follow-up Committee in a manner to be decided by the Committee of Ministers after consultation with that Party.

Article 33 – Effects of the Convention and relationship with other international instruments

- 1 This Convention does not affect the rights and obligations of Parties under international multilateral conventions concerning specific subjects. In particular, this Convention does not alter their rights and obligations arising from other agreements previously concluded in respect of the fight against doping and consistent with the subject and purpose of this Convention.
- 2 This Convention supplements in particular, where appropriate, applicable multilateral or bilateral treaties between the Parties, including the provisions of:
 - a the European Convention on Extradition (1957, ETS No. 24);
 - b the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters (1959, ETS No. 30);
 - c the Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime (1990, ETS No. 141);
 - d The Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime and on the Financing of Terrorism (2005, CETS No. 198).
- 3 The Parties to the Convention may conclude bilateral or multilateral treaties with one another on the matters dealt with in this Convention in order to supplement or strengthen the provisions thereof or to facilitate the application of the principles embodied therein.
- 4 If two or more Parties have already concluded a treaty on the matters dealt with in this Convention or have otherwise established relations in respect of such matters, they shall also be entitled to apply that treaty or to regulate those relations accordingly. However, when Parties establish relations in respect of the matters dealt with in this Convention other than as provided for therein, they shall do so in a manner that is not inconsistent with the Convention's objectives and principles.
- 5 Nothing in this Convention shall affect other rights, restrictions, obligations and responsibilities of Parties.

Article 34 – Conditions and safeguards

- 1 Each Party shall ensure that the establishment, implementation and application of the powers and procedures provided for in Chapters II to VII are subject to conditions and safeguards provided for under its domestic law, which shall provide for the adequate protection of human rights and liberties, including rights arising pursuant to obligations it has undertaken under the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the 1966 United Nations International Covenant on Civil and Political Rights, and other applicable international human rights instruments, and which shall incorporate the principle of proportionality into its domestic law.
- 2 Such conditions and safeguards shall, as appropriate in view of the nature of the procedure or power concerned, *inter alia*, include judicial or other independent supervision, grounds justifying the application, as well as the limitation of the scope and the duration of such power or procedure.
- 3 To the extent that it is consistent with the public interest, in particular the sound administration of justice, each Party shall consider the impact of the powers and procedures in these chapters upon the rights, responsibilities and legitimate interests of third parties.

Article 35 – Territorial application

- 1 Any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
- 2 Each Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings. In respect of such a territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 36 – Federal clause

- 1 A federal State may reserve the right to assume obligations under Chapters II, IV, V and VI of this Convention consistent with its fundamental principles governing the relationship between its central government and constituent States or other similar territorial entities, provided that it is still able to co-operate under Chapters III and VII.
- 2 When making a reservation under paragraph 1, a federal State may not apply the terms of such reservation to exclude or substantially diminish its obligations to provide for the measures set out in Chapters III and VII. Overall, it shall provide for a broad and effective enforcement capability with respect to those measures.

- 3 With regard to the provisions of this Convention, the application of which comes under the jurisdiction of each constituent States or other similar territorial entities that are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform the competent authorities of such States of the said provisions with its favourable opinion, encouraging them to take appropriate action to give them effect.

Article 37 – Reservations

- 1 By a written notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe, any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, declare that it avails itself of the reservations provided for in Article 19, paragraph 2 and in Article 36, paragraph 1. No other reservation may be made.
- 2 A Party that has made a reservation in accordance with paragraph 1 may wholly or partially withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Such withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General. If the notification states that the withdrawal of a reservation is to take effect on a date specified therein, and such date is later than the date on which the notification is received by the Secretary General, the withdrawal shall take effect on that later date.
- 3 A Party that has made a reservation shall withdraw such reservation, in whole or in part, as soon as circumstances so permit.
- 4 The Secretary General of the Council of Europe may periodically ask Parties that have made one or more reservations for details about the prospects of withdrawal of such reservation(s).

Article 38 – Amendments

- 1 Amendments to articles of this Convention may be proposed by any Party, the Convention Follow-up Committee or the Committee of Ministers of the Council of Europe.
- 2 Any proposal for an amendment shall be communicated to the Secretary General of the Council of Europe and forwarded by him or her to the Parties, the member States of the Council of Europe, non-member States having participated in the elaboration of this Convention or enjoying observer status with the Council of Europe, the European Union, any State having been invited to sign this Convention and the Convention Follow-up Committee at least two months before the meeting at which it is to be considered. The Convention Follow-up Committee shall submit to the Committee of Ministers its opinion on the proposed amendment.
- 3 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and any opinion submitted by the Convention Follow-up Committee and may adopt the amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe.
- 4 The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.
- 5 Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall come into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof following their respective internal procedures.
- 6 If an amendment has been adopted by the Committee of Ministers, but has not yet entered into force in accordance with paragraph 5, a State or the European Union may not express their consent to be bound by the Convention without accepting at the same time the amendment.

Article 39 – Settlement of disputes

- 1 The Convention Follow-up Committee, in close co-operation with the relevant Council of Europe intergovernmental committees shall be kept informed of any difficulties regarding the interpretation and application of this Convention.
- 2 In the event of a dispute between Parties as to the interpretation or application of this Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation, conciliation or arbitration, or any other peaceful means of their choice.
- 3 The Committee of Ministers of the Council of Europe may establish settlement procedures which may be used by the Parties to a dispute, subject to their consent.

Article 40 – Denunciation

- 1 Each Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 41 – Notification

- 1 The Secretary General of the Council of Europe shall notify the Parties, the member States of the Council of Europe, the other States Parties to the European Cultural Convention, the non-member States having participated in the elaboration of this Convention or enjoying observer status with the Council of Europe, the European Union, and any State having been invited to sign this Convention in accordance with the provisions of Article 32, of:
 - a any signature;
 - b the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval;
 - c any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 32;
 - d any reservation and any withdrawal of a reservation made in accordance with Article 37;
 - e any declaration made in accordance with Articles 9 and 13;
 - f any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in Magglingen/Macolin, this eighteenth day of September 2014, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention or enjoy observer status with the Council of Europe, to the European Union and to any State invited to sign this Convention.

Certified a true copy of the sole original document, in English and in French, deposited in the archives of the Council of Europe.

КОНВЕНЦИЈА САВЕТА ЕВРОПЕ О МАНИПУЛИСАЊУ СПОРТСКИМ ТАКМИЧЕЊИМА

Преамбула

Државе чланице Савета Европе и друге потписнице ове Конвенције,

Узимајући у обзир чињеницу да је циљ Савета Европе да се постигне веће јединство између његових чланица;

Узимајући у обзир Акциони план Трећег самита шефова држава и влада Савета Европе (Варшава, 16-17. маја 2005) којим се препоручује наставак активности Савета Европе које служе као референце у области спорта;

Узимајући у обзир потребу да се даље развије заједнички европски и глобални оквир за развој спорта, на основу појма плуралистичке демократије, владавине права, људских права и спортске етике;

Свесне да свака држава и свака врста спорта у свету може бити погођена манипулисањем спортским такмичењима и истичући да ова појава, као глобална претња интегритету спорта, изискује глобални одговор којем подршку морају пружити и државе које нису чланице Савета Европе;

Изражавајући своју забринутост због укључености криминалних активности, а посебно организованог криминала, у манипулисање спортским такмичењима и његову транснационалну природу;

Позивајући се на Конвенцију о заштити људских права и основних слобода (1950, ЕТС бр. 5) и њене протоколе, Европску конвенцију о насиљу и недоличном понашању гледалаца на спортским приредбама, посебно на фудбалским утакмицама (1985, ЕТС бр. 120), Европску конвенцију против допинговања у спорту (1989, ЕТС бр. 135), Кривичноправну конвенцију о корупцији (1999, ЕТС бр. 173) и Конвенцију Савета Европе о прању, тражењу, заплени и одузимању прихода стечених криминалом и о финансирању тероризма (2005, ЦЕТС, бр. 198);

Подсећајући на Конвенцију Уједињених нација о борби против транснационалног организованог криминала (2000) и њен Протокол;

Подсећајући такође на Конвенцију Уједињених нација против корупције (2003);

Подсећајући на значај ефикасне истраге кривичних дела без неоправданих одлагања у оквиру својих надлежности;

Подсећајући на кључну улогу Међународне криминалистичке полицијске организације (Интерпол) у олакшавању ефикасне сарадње између органа за спровођење закона поред сарадње у правосуђу;

Истичући да спортске организације имају одговорност да открију и санкционишу манипулисања спортским такмичењима која изврше лица под њиховом надлежношћу;

Уважавајући резултате који су већ постигнути у борби против манипулисања спортским такмичењима;

Уверене да ефикасна борба против манипулисања спортским такмичењима изискује повећану, брзу, одрживу и функционалну националну и међународну сарадњу;

Узимајући у обзир Препоруке Комитета министара државама чланицама РЕЦ(92)13 рев. о ревидираној Европској повељи спорта; ЦМ/РЕЦ(2010)9 о ревидираном Кодексу спортске етике; Рец(2005)8 о начелима добре управе у спорту и ЦМ/Рец(2011)10 о промовисању интегритета спорта у борби против манипулисања резултатима, конкретно намештању утакмица;

У складу са радом и закључцима следећих конференција:

- 11. Конференција министара спорта Савета Европе одржана у Атини 11. и 12. децембра 2008. године;
- 18. Неформална конференција министара спорта Савета Европе (Баку, 22. септембар 2010.) о промовисању интегритета спорта у борби против манипулисања резултатима (намештање утакмица);
- 12. Конференција министара спорта Савета Европе (Београд, 15. март 2012.) посебно у смислу израде нацрта новог међународног правног инструмента за борбу против манипулисања спортским резултатима;
- 5. Међународна конференција УНЕСКО-а за министре и високе званичнике надлежне за физичко образовање и спорт (МИНЕПС 5);

Уверене да дијалог и сарадња међу државним органима, спортским организацијама, организаторима такмичења и оператерима спортског клађења на националном и међународном нивоу на основу узајамног поштовања и поверења представљају суштину у налажењу ефикасних заједничких одговора на изазове које намеће проблем манипулисања спортским такмичењима;

Препознајући да је спорт, заснован на фер и равноправном такмичењу, по својој природи непредвидив и да захтева снажно и ефикасно супротстављање неетичким праксама и понашању у спорту;

Истичући своје уверење да је доследна примена начела доброг управљања и етике у спорту значајан чинилац у пружању помоћи у искорењивању корупције, манипулисања спортским такмичењима и другим облицима злоупотребе у спорту;

Уважавајући да су спортске организације, у складу са начелом аутономије спорта, одговорне за спорт и да имају саморегулаторну и дисциплинску надлежност у борби против манипулисања спортским такмичењима, али да државни органи штите интегритет спорта, где је то сврсисходно;

Прихватајући то да развој активности спортског клађења, нарочито нелегалног спортског клађења, повећава ризик од ових манипулисања;

Узимајући у обзир да манипулисања спортским такмичењима могу, али и не морају бити повезана са спортским клађењем, као и са кривичним делима, али да се манипулисања морају решавати у сваком случају;

Узимајући у обзир дискрециона права држава потписница, у оквиру важећег закона, код доношења одлука о политикама спортског клађења,

Договориле су следеће:

Поглавље I – Сврха, водећа начела, дефиниције

Члан 1 – Сврха и главни циљеви

1. Сврха ове Конвенције је борба против манипулисања спортским такмичењима како би се заштитио интегритет спорта и спортска етика у складу са начелом аутономије спорта.
2. С тим у вези, главни циљеви ове Конвенције су:
 - а. спречавање, откривање и санкционисање националних и транснационалних манипулисања националним и међународним спортским такмичењима;
 - б. промовисање националне и међународне сарадње у борби против манипулисања спортским такмичењима надлежних државних органа, као и организација укључених у спорт и спортско клађење.

Члан 2 – Водећа начела

1. Борба против манипулисања спортским такмичењима обезбеђује поштовање, између осталог, следећих начела:
 - а. људских права;
 - б. законитости;
 - в. пропорционалности;
 - г. заштите приватног живота и података о личности.

Члан 3 – Дефиниције

У сврху ове Конвенције:

1. „Спортско такмичење” представља сваки спортски догађај организован у складу са правилима које је утврдила спортска организација која се налази на листи Комитета за праћење конвенције у складу са чланом 31.2 и који је признала међународна спортска организација односно, тамо где је то адекватно, друга надлежна спортска организација.
2. „Спортска организација” је свака организација која управља спортом или једним одређеним спортом и која се налази на листи коју је усвојио Комитет за праћење конвенције у складу са чланом 31.2 као и њене континенталне и националне повезане организације, уколико постоје.
3. „Организатор такмичења” значи сваку спортску организацију или друго лице, без обзира на његову правну форму, која организује спортска такмичења.
4. „Манипулисање спортским такмичењима” је намеран чин, радња или пропуст које има за циљ непрописно мењање резултата или тока спортског такмичења како би се уклониле целокупна или делимична непредвидљивост спортских такмичења ради стицања неправичне предности за себе или за друге.

5. „Спортско клађење” подразумева било које клађење уз улагање новчане вредности у ишчекивању награде новчане вредности, које зависи од будућег неизвесног исхода који се доводи у везу са спортским такмичењем. Конкретно:
 - а. „Нелегално спортско клађење” представља било коју активност спортског клађења чија врста или оператер нису дозвољени према важећем закону који се односи на простор на коме се налази корисник;
 - б. „Нерегуларно спортско клађење” представља било коју активност спортског клађења која није у складу са уобичајеним или очекиваним тржишним обрасцима или се тиче спортског такмичења чији ток има неуобичајене карактеристике;
 - в. „Сумњиво спортско клађење” представља било коју активност спортског клађења која, према поузданим и доследним доказима, делује повезана са манипулисањем спортским такмичењем на које се односи.
6. „Актер такмичења” представља свако физичко или правно лице које припада једној од следећих категорија:
 - а. „спортиста” значи свако лице или групу лица који учествују у спортском такмичењу;
 - б. „пратеће особље спортиста” су тренери, менаџери, агенти, особље тима, тимски званичници, медицинско или парамедицинско особље, који раде са или третира спортисте који учествују у такмичењу или се припремају за спортско такмичење, као и сва остала лица која раде са спортистима;
 - в. „званичник” је било које лице које је власник, акционар или власник удела, руководилац или члан особља ентитета који организују и промовишу спортска такмичења, као и судије, чланови жирија и друга акредитована лица. Овај појам обухвата руководиоце и особље међународне спортске организације или, где је адекватно, другу надлежну спортску организацију која подржава такмичење.
7. „Инсајдерска информација” представља информацију која се односи на било које такмичење коју лице поседује због положаја који има у односу на спортско такмичење, не рачунајући информације које су већ објављене или су познате, лако доступне заинтересованим члановима јавности или обелодањене у складу са правилима и уредбама које регулишу релевантно такмичење.

Поглавље II – Превенција, сарадња и друге мере

Члан 4 – Домаћа координација

1. Свака Страна врши координацију политика и активности свих државних органа задужених за борбу против манипулисања спортским такмичењима.
2. Свака Страна, у оквиру своје надлежности, подстиче спортске организације, организаторе такмичења и оператере спортског клађења да сарађују у борби против манипулисања спортским такмичењима и, по потреби, поверава им спровођење релевантних одредби ове Конвенције.

Члан 5 – Процена ризика и управљање ризиком

1. Свака Страна – по потреби у сарадњи са спортским организацијама, оператерима спортског клађења, организаторима такмичења и другим релевантним организацијама – утврђује, анализира и процењује ризике у вези са манипулисањем спортским такмичењима.
2. Свака Страна подстиче спортске организације, оператере спортског клађења, организаторе такмичења и све остале релевантне организације да утврде поступке и правила за борбу против манипулисања спортским такмичењима и усвоје, где је то потребно, законе и друге мере потребне за ову сврху.

Члан 6 – Едукација и подизање свести

1. Свака Страна подстиче подизање свести, едукацију, обуку и истраживање како би се оснажила борба против манипулисања спортским такмичењима.

Члан 7 – Спортске организације и организатори такмичења

1. Свака Страна подстиче спортске организације и организаторе такмичења да усвоје и спроведу правила за борбу против манипулисања спортским такмичењима као и начела добре управе, која се, између осталог, односе на:
 - а. Спречавање сукоба интереса, укључујући:
 - забрану актерима такмичења да се кладе на спортска такмичења у која су укључени;
 - забрану злоупотребе или ширења унутрашњих информација;
 - б. Испуњавање уговорних или других обавеза од стране спортских организација и њихових придружених чланица;
 - в. Захтевом актерима на такмичењима да одмах пријаве сваку сумњиву активност, случај, подстицај или приступ који се може сматрати кршењем правила против манипулисања спортским такмичењима.
2. Свака Страна подстиче спортске организације да усвоје и спроведу одговарајуће мере како би обезбедиле:
 - а. Унапређено и ефикасно праћење тока спортских такмичења који су изложени ризику од манипулисања;
 - б. Начин пријављивања, без одлагања, било којих сумњивих активности повезаних са манипулисањем спортским такмичењима релевантним државним органима или националној платформи;
 - в. Ефикасне механизме за лакше обелодањивање свих информација које се тичу потенцијалних или стварних случајева манипулисања спортским такмичењима, укључујући адекватну заштиту за узбуњиваче;
 - г. Постојање свести међу актерима такмичења, укључујући младе спортисте, о ризику од манипулисања спортским такмичењима и напорима у борби против истих, кроз едукацију, обуку и ширења информација;

- д. Именовање релевантних званичника за спортска такмичења, нарочито судија, у последњој могућој фази.
3. Свака Страна подстиче своје спортске организације и преко њих и међународне спортске организације да примењују посебне, ефикасне, пропорционалне и одвраћајуће дисциплинске санкције и мере за кршење њених унутрашњих правила против манипулисања спортским такмичењима, посебно оне из става 1. овог члана, као и да обезбеде узајамно признање и спровођење санкција које су изрекле друге спортске организације, нарочито у другим земљама.
 4. Дисциплинска одговорност коју су успоставиле спортске организације не искључује кривичну, грађанску или административну одговорност.

Члан 8 – Мере које се тичу финансирања спортских организација

1. Свака Страна усваја законе или друге мере који су потребни како би се обезбедила одговарајућа транспарентност финансирања спортских организација које Стране финансијски подржавају.
2. Свака Страна разматра могућност пружања помоћи спортским организацијама у борби против манипулисања спортским такмичењима, укључујући финансирање одговарајућих механизма.
3. Свака Страна, где је то потребно, разматра ускраћивање финансијске подршке или позива спортске организације да ускрате финансијску помоћ актерима такмичења који су санкционисани због манипулисања спортским такмичењима, током трајања санкције.
4. Где је то изводљиво, свака Страна ће предузети кораке ка ускраћивању дела или целокупне финансијске или друге подршке повезане са спортом свим спортским организацијама које ефикасно не примењују прописе за борбу против манипулисања спортским такмичењима.

Члан 9 – Мере које се односе на регулаторно тело за клађење или други надлежни орган или други орган

1. Свака Страна одређује једно или више одговорних органа, којима је према правном уређењу Стране поверено спровођење прописа о спортском клађењу и примена релевантних мера за борбу против манипулисања спортским такмичењима у вези са спортским клађењем, укључујући, где је то адекватно:
 - а. Благовремену размену информација са другим надлежним органима или националном платформом у вези са нелегалним, нерегуларним или сумњивим спортским клађењем као и кршењем правила из ове Конвенције или успостављених у складу са овом Конвенцијом;
 - б. Ограничавање понуде за спортско клађење, у складу са консултацијама са националним спортским организацијама и оператерима спортског клађења, нарочито искључивање спортских такмичења:
 - која су осмишљена за оне млађе од 18 година; или
 - код којих организациони услови и/или улози у спортском смислу нису адекватни;

- в. Пружање информација о врстама и предметима производа спортског клађења организаторима такмичења унапред као подршка њиховим напорима да идентификују и управљају ризиком од спортских манипулисања у оквиру свог такмичења;
 - г. Системску употребу средстава плаћања у спортском клађењу, која омогућава да финансијски токови изнад износа који одреди свака Страна индивидуално, буду праћени, посебно по питању пошиљалаца, прималаца и износа;
 - д. Механизме, у сарадњи са или између спортских организација и, где је то изводљиво, оператерима спортског клађења, за спречавање актера такмичења да се кладе на спортским такмичењима када то представља кршење релевантних спортских правила или примењивог закона;
 - ђ. Суспендовање клађења, у складу са домаћим законом, на такмичењима за која су издата одговарајућа упозорења.
2. Свака Страна саопштава Генералном секретару Савета Европе назив и адресу надлежног органа или надлежних органа идентификованих у складу са ставом 1. овог члана.

Члан 10 – Оператери спортског клађења

1. Свака Страна усваја законске или друге мере које су потребне за спречавање сукоба интереса и злоупотребе инсајдерских информација од стране физичког или правног лица укљученог у пружање услуга спортског клађења, посебно кроз ограничења за:
 - а. Физичка и правна лица која пружају услуге спортског клађења да се кладе на сопствене услуге;
 - б. Злоупотребу положаја спонзора или сувласника спортске организације са циљем лакшег манипулисања спортским такмичењем или злоупотребе инсајдерских информација;
 - в. Актере такмичења који су укључени у састављање квота за клађење за такмичење у коме учествују;
 - г. Било којег оператера спортског клађења који контролише организатора или актера такмичења, као и било којег оператера спортског клађења којег контролише организатор или актер такмичења, да нуди опкладе за такмичење у које је укључен овај организатор односно актер такмичења.
2. Свака Страна подстиче своје оператере спортског клађења, и преко њих, међународне организације оператера спортског клађења да подижу свест међу својим власницима и запосленима о последицама и борби против манипулисања спортским такмичењима, кроз едукацију, обуке и ширења информација.
3. Свака Страна усваја законске или друге мере потребне за обавезивање оператера спортског клађења да без одлагања пријаве нерегуларно или сумњиво клађење регулаторном органу за клађење, другом одговорном органу или органима, или националној платформи.

Члан 11 – Борба против нелегалног спортског клађења

1. Како би се изборила са манипулисањем спортским такмичењима, свака Страна истражује најприкладније мере за борбу против оператора нелегалног спортског клађења и разматра усвајање мера, у складу са примењивим законом релевантне надлежности, као што су:
 - а. Затварање или директно и индиректно ограничење приступа нелегалним операторима за спортско клађење на даљину и затварање нелегалних оператора спортског клађења у земљи који су под надлежношћу Стране;
 - б. Блокирање финансијских токова између нелегалних оператора спортских клађења и корисника;
 - в. Забрана рекламирања нелегалних оператора спортског клађења;
 - г. Подизање свести потрошача о ризицима који се доводе у везу са нелегалним спортским клађењем.

Поглавље III – Размена информација

Члан 12 – Размена информација између надлежних државних органа, спортских организација и оператора спортског клађења

1. Без прејудицирања члана 14. свака Страна омогућава, на националном и међународном нивоу и у складу а својим домаћим законом, размену информација између релевантних државних органа, спортских организација, организатора такмичења, оператора спортског клађења и националних платформи. Конкретно, свака Страна се обавезује да успостави механизме за размену релевантних информација када такве информације могу да помогну у спровођењу процене ризика из члана 5. посебно кроз благовремено обезбеђивање информација организаторима такмичења о врстама и предмету производа клађења, или у покретању и спровођењу истрага или поступака који се тичу манипулисања спортским такмичењима.
2. На захтев, прималац ових информација ће у складу са домаћим законом и без одлагања обавестити организацију или надлежни органи који размењује информације о наставку ове комуникације.
3. Свака Страна истражује могуће начине за развој и унапређење сарадње и размене информација у контексту борбе против нелегалног спортског клађења из члана 11. ове Конвенције.

Члан 13 – Национална платформа

1. Свака Страна одређује националну платформу за решавање проблема манипулисања спортским такмичењима. Национална платформа, у складу са домаћим законом, између осталог:
 - а. Служи као информативни центар, који прикупља и прослеђује информације које су релевантне за борбу против манипулисања спортским такмичењима релевантним организацијама и надлежним органима;

- б. Координира борбу против манипулисања спортским такмичењима;
 - в. Прима, централизује и анализира информације о нерегуларним и сумњивим опкладама који се дају за спортска такмичења која се одигравају на територији Стране и, где је то адекватно, издаје упозорења;
 - г. Преноси информације о могућим кршењима закона или спортских правила из ове Конвенције државним органима или спортским организацијама и/или оператерима спортског клађења;
 - д. Сарађује са свим организацијама и надлежним органима на националном и међународном нивоу, укључујући националне платформе других држава.
2. Свака Страна саопштава Генералном секретару Савета Европе назив и адресе националне платформе.

Члан 14 – Заштита података о личности

1. Свака Страна усваја законске и друге мере које су потребне да се обезбеди да све активности усмерене против манипулисања спортским такмичењима буду усклађене са релевантним националним и међународним законима и стандардима за заштиту података о личности, нарочито при размени информација покривених овом Конвенцијом.
2. Свака Страна усваја законске или друге мере неопходне да гарантују да ће државни органи и организације обухваћене овом Конвенцијом предузети потребне мере како би осигурале да се, када се лични подаци скупљају, обрађују и размењују, без обзира на природу ових размена, води рачуна о принципима законитости, адекватности, релевантности и тачности, као и о безбедности података и правима субјеката података.
3. Свака Страна обезбеђује у својим законима да државни органи и организације обухваћени овом Конвенцијом размењују податке у сврху ове Конвенције тако да то не превазилази неопходни минимум за остваривање потреба размене.
4. Свака Страна позива различите државне органе и организације обухваћене овом Конвенцијом да пруже потребна техничка средства како би се осигурала безбедност размењених података и гарантовала њихова поузданост и интегритет, као и доступност и интегритет система за размену података и идентификација њихових корисника.

Поглавље IV – Материјално кривично законодавство и сарадња на спровођењу

Члан 15 – Кривична дела која су повезана са манипулисањем спортским такмичењима

1. Свака Страна се стара да њени закони омогућавају кривичне санкције за манипулисање спортским такмичењима када исто укључује присилу, корупцију или превару, на начин који је дефинисан домаћим законодавством.

Члан 16 – Праће новца од прихода стеченог кривичним делима која се односе на манипулисање спортским такмичењима

1. Свака Страна усваја законске или друге мере које су потребне за прописивање као кривичног дела у домаћем закону вршење дела из члана 9. ставова 1. и 2. Конвенције о прању, тражењу, заплени и конфискацији прихода стечених криминалом и о финансирању тероризма (2005, ЦЕТС бр. 198), у члану 6. ставу 1. Конвенције Уједињених нација против транснационалног организованог криминала (2000), или у члану 23. ставу 1. Конвенције Уједињених нација против корупције (2003), под условима поменутих у њима, када је предикатно кривично дело које је довело до прихода једно од оних поменутих у члановима 15. и 17. ове Конвенције, а свакако у случају принуде, корупције и преваре.
2. При одређивању дела која представљају предикатно кривично дело наведено у ставу 1. свака Страна може да одлучује, у складу са домаћим законом, на који начин ће одредити та дела и природу свих појединих елемената који их чине тежим.
3. Свака Страна разматра укључивање манипулисања спортским такмичењима у свој превентивни оквир за спречавање прања новца тако што тражи од оператера спортског клађења да са пажњом испуњавају обавезу провере корисника, воде евиденцију и поштују обавезу извештавања.

Члан 17 – Помагање и подстрекивање

1. Свака Страна усваја законске и друге мере које су неопходне да се помагање и подстрекивање на извршења било ког кривичног дела из члана 15. ове Конвенције пропишу као кривична дела према домаћем закону, када се почине намерно.

Члан 18 – Корпоративна одговорност

1. Свака Страна усваја законске или друге мере које су неопходне како би се правна лица могла сматрати одговорним за дела из чланова 15-17. ове Конвенције, почињена у њихову корист од стране неког физичког лица, које делује било самостално или као члан органа правног лица, које има водећу позицију у правном лицу, на основу:
 - а. заступања правног лица;
 - б. овлашћења да доноси одлуке у име правног лица;
 - в. овлашћења да врши контролу у правном лицу.
2. Сходно правним начелима Стране, одговорност правног лица може бити кривична, грађанска или административна.
3. Осим у већ поменутих случајевима у ставу 1. свака Страна предузима потребне мере како би се обезбедило да се правно лице може сматрати одговорним када је недостатак надзора или контроле од стране физичког лица из става 1. учинио могућим извршења кривичног дела из чланова 15-17. ове Конвенције, а у корист тог правног лица, од стране физичког лица које делује у оквиру истог.
4. Ова одговорност не прејудицира кривичну одговорност физичких лица која су починила прекршај.

Поглавље V – Надлежност, кривични поступак и мере спровођења

Члан 19 – Надлежност

1. Свака Страна усваја законске и друге мере која су неопходне за успостављање надлежности над кривичним делима из чланова 15-17. ове Конвенције, када су извршена:
 - а. на њеној територији; или
 - б. на броду који носи њену заставу; или
 - в. на ваздухоплову који је регистрован по њеном закону; или
 - г. од стране њеног држављанина или лица које има боравиште на њеној територији.
2. Свака држава или Европска унија може, у било којем тренутку потписивања или депоновања инструмента ратификације, прихватања или одобрења, изјавом коју пошаље Генералном секретару Савета Европе, да задржи право да не примењује, или да примењује само у одређеним случајевима или под одређеним околностима, правила надлежности одређена у ставу 1. тачка г. овог члана.
3. Свака Страна предузима неопходне законске или друге мере како би успоставила надлежност над кривичним делима из чланова 15-17. ове Конвенције у случају када је наводни починилац присутан на њеној територији и не може бити изручен другој Страни по основу држављанства.
4. Када више Страна полажу надлежност над наводним кривичним делима из чланова 15-17. ове Конвенције, те Стране ће, где је то адекватно, консултовати једна другу како би установиле најадекватнију надлежност за сврху кривичног гоњења.
5. Без прејудуцирања општих правила међународног права, ова Конвенција не искључује било коју другу кривичну, грађанску и административну надлежност коју Страна остварује у складу са домаћим правом.

Члан 20 – Мере за обезбеђивање електронских доказа

1. Свака Страна усваја законске или друге мере како би обезбедила електронске доказе, између осталог, путем брзог преузимања и чувања ускладиштених компјутерских података, брзог преузимања, чувања и обелодањивања података о саобраћају, производним налозима, тражења и заплене складиштених компјутерских података, прикупљања података о саобраћају у реалном времену и пресретања садржаја података, у складу са домаћим законом, када врши истрагу кривичних дела из чланова 15-17. ове Конвенције.

Члан 21 – Мере заштите

1. Свака Страна разматра усвајање законских мера потребних за пружање ефикасне заштите за:
 - а. лица која, у доброј вери и на основу разумних основа, пружају информације о кривичним делима из чланова 15-17. ове Конвенције или на други начин сарађују са истражним органима или органима кривичног гоњења;
 - б. сведоке који сведоче о овим кривичним делима;

в. по потреби, чланове породица лица наведених у тачкама а и б.

Поглавље VI – Санкције и мере

Члан 22.– Кривичне санкције против физичких лица

1. Свака Страна усваја неопходне законске или друге мере како би осигурала да се кривична дела из чланова 15-17. ове Конвенције, када их почини физичко лице, буду кажњиви ефикасним, пропорционалним и одвраћајућим санкцијама, укључујући новчане санкције, узимајући у обзир озбиљност прекршаја. Ове санкције подразумевају казне које укључују лишавање слободе које могу довести до екстрадиције, на начин који одређује домаћи закон.

Члан 23 – Санкције против правних лица

1. Свака Страна усваја потребне законске или друге мере како би осигурала да правна лица која се сматрају одговорна у складу са чланом 18. буду санкционисана ефикасним, пропорционалним и одвраћајућим санкцијама, укључујући новчане санкције и друге одговарајуће мере као што су:

- а. привремена или трајна забрана обављања привредне делатности;
- б. стављање под судски надзор;
- в. судски налог за ликвидацију.

Члан 24 – Административне санкције

1. Свака Страна по потреби усваја законске или друге мере у односу на дела која су кажњива у оквиру домаћег права и које су потребне за кажњавање за дела утврђена у складу са овом Конвенцијом ефикасним, пропорционалним и одвраћајућим санкцијама и мерама у поступку пред управним органима, у случају где може доћи до одлуке да се покрене поступак пред надлежним судом.
2. Свака Страна осигурава да се административне мере примењују. Ово може извршити регулаторни орган надлежан за клађење или други надлежни орган или органи, у складу са домаћим законом.

Члан 25 – Заплена и конфискација

1. Свака Страна предузима потребне законске или друге мере, у складу са домаћим правом, како би дозволила заплenu и конфискацију:
 - а. ствари, докумената и других инструмената који су коришћени или су планирани за коришћење, у извршењу кривичног дела из чланова 15-17. ове Конвенције;
 - б. прихода стечених тим делима, или имовине у вредности тих прихода.

Поглавље VII – Међународна сарадња у судским и другим питањима

Члан 26 – Мере у циљу међународне сарадње у кривичним питањима

1. Стране сарађују у складу са одредбама ове Конвенције и у складу са релевантним важећим међународним и регионалним инструментима и аранжманима договореним на

бази јединственог или реципрочног законодавства и у складу са домаћим законом, у најширем могућем обиму у сврху истраге, кривичног гоњења и судских поступака у вези са прекршајима чланова 15-17. ове Конвенције, укључујући заплону и конфискацију.

2. Стране сарађују у најширем могућем обиму, у складу са релевантним важећим међународним, регионалним и билатералним споразумима о изручењу и узајамној помоћи у кривичним питањима и у складу са домаћим законом, у вези са кривичним делима из чланова 15-17. ове Конвенције.
3. У питањима међународне сарадње, када је услов двострука кривична одговорност, сматраће се да је услов испуњен без обзира на то да ли закони државе којој је упућен захтев ставља то кривично дело у исту категорију кривичних дела или користи исти термин за то кривично дело као и држава која упућује захтев, уколико понашање које је у основи кривичног дела за који се тражи узајамна правна помоћ или изручење представља кривично дело по законима обе државе.
4. Уколико Страна која изручује или пружа правну помоћ у кривичним питањима који као услов имају постојање уговора, прими захтев за изручење или правну помоћ у кривичним питањима од Стране са којом нема закључен такав уговор, она може, поступајући у потпуности у складу са својим обавезама према међународном праву и условима из домаћег права, сматрати ову Конвенцију правном основом за изручење или пружање узајамне правне помоћи у кривичним питањима у вези са кажњивим делима из чланова 15-17. ове Конвенције.

Члан 27 – Остале мере међународне сарадње у области превенције

1. Свака Страна ће настојати да интегрише, где је то прикладно, превенцију и борбу против манипулисања спортским такмичењима у програме помоћи у корист трећих држава.

Члан 28 – Међународна сарадња са међународним спортским организацијама

1. Свака Страна, у складу са својим домаћим правом, сарађује са међународним спортским организацијама у борби против манипулисања спортским такмичењима.

Поглавље VIII – Праћење

Члан 29 – Пружање информација

1. Свака Страна ће достављати Генералном секретару Савета Европе на једном од званичних језика Савета Европе, све релевантне информације које се тичу законских и других мера које је предузела ради испуњења одредби ове Конвенције.

Члан 30 – Комитет за праћење конвенције

1. За потребе ове Конвенције, успоставља се Комитет за праћење Конвенције.
2. Свака Страна може бити заступљена у Комитету за праћење Конвенције са једним или више делегата, укључујући представнике државних органа задужених за спорт, представнике органа за спровођење закона или представника регулаторних тела за клађење. Свака Страна потписница има један глас.

3. Парламентарна скупштина Савета Европе као и друге међувладине комисије Савета Европе, именовале представника Комитета за праћење Конвенције како би допринеле мултисекторском и мултидисциплинарном приступу. Комитет за праћење Конвенције може, по потреби, да позове, једногласном одлуком, сваку државу која није потписница Конвенције, међународну организацију или орган, као посматрача на састанцима. Тако одређени представници учествују на састанцима Комитета за праћење Конвенције без права гласа.
4. Састанке Комитета за праћење Конвенције сазива Генерални секретар Савета Европе. Први састанак се одржава чим буде могуће, а у сваком случају у року од једне године након ступања на снагу Конвенције. Остали састанци се организују кад год то затражи најмање једна трећина Страна или Генерални секретар.
5. У складу са одредбама ове Конвенције, Комитет за праћење Конвенције сачињава и консензусом усваја пословник о раду.
6. Генерални секретар Савета Европе помаже Комитету за праћење Конвенције у вршењу његових функција.

Члан 31 – Функције Комитета за праћење Конвенције

1. Комитет за праћење Конвенције одговоран је за праћење спровођења ове Конвенције.
2. Комитет за праћење Конвенције усваја и мења листу спортских организација из члана 3.2 и уједно обезбеђујући да иста буде објављена на одговарајући начин.
3. Комитет за праћење Конвенције, конкретно:
 - а. даје препоруке Странама у вези са мерама које треба предузети у сврху ове Конвенције, нарочито у вези са међународном сарадњом;
 - б. где је то прикладно, даје препоруке Странама, након објављивања експланаторне документације и након претходног консултовања са представницима спортских организација и оператерима спортског клађења, посебно у вези са:
 - критеријумима које спортске организације и оператери спортског клађења треба да испуне како би имали користи од размене информација из члана 12.1. ове Конвенције;
 - другим начинима за унапређење оперативне сарадње између релевантних државних органа, спортских организација и оператера клађења, као што је наведено у Конвенцији;
 - в. редовно обавештава релевантне међународне организације и јавност о активностима које се спроводе у оквиру ове Конвенције;
 - г. припрема мишљење за Комитет министара о захтеву било које државе која није чланица Савета Европе да буде позвана од стране Комитета министара да потпише Конвенцију у складу са чланом 32.2.

4. Како би обављао своје функције, Комитет за праћење Конвенције може, на сопствену иницијативу, да организује састанак експерата.
5. Комитет за праћење Конвенције, уз претходну сагласност укључених Страна, организује посете Странама.

Поглавље IX – Завршне одредбе

Члан 32 – Потписивање и ступање на снагу

1. Ова Конвенција је отворена за потписивање државама чланицама Савета Европе, другим државама потписницама Европске конвенције о култури, чланицама Европске уније и државама које нису чланице, а које су учествовале у њеној изради или имају статус посматрача у Савету Европе.
2. Ова Конвенција је такође отворена за потписивање и другим државама које нису чланице Савета Европе на позив Комитета министара. Одлука да се позове држава која није чланица да потпише Конвенцију доноси се већином у складу са чланом 20. д Статута Савета Европе, и једногласном одлуком представника држава потписница које имају право чланства у Комитету министара, након консултовања са Комитетом за праћење Конвенције, када буде формиран.
3. Ова Конвенција је предмет ратификације, прихватања или одобрења. Инструменти ратификације, прихватања или одобрења депоноваће се код Генералног секретара Савета Европе.
4. Ова Конвенција ступа на снагу првог дана у месецу који следи након истека периода од три месеца од датума када пет потписница, укључујући најмање три државе Савета Европе, изразе свој пристанак да се обавезу Конвенцијом у складу са одредбама ставова 1, 2. и 3.
5. У погледу било које државе потписнице или чланице Европске уније која накнадно изрази свој пристанак да се обавезе овом Конвенцијом, Конвенција ће ступити на снагу првог дана у месецу који следи након истека периода од три месеца након датума изражавања свог пристанка да се обавезује Конвенцијом у складу са одредбама ставова 1, 2. и 3.
6. Уговорна страна која није чланица Савета Европе доприноси финансирању Комитета за праћење Конвенције на начин који ће одредити Комитет министара након консултације са том страном.

Члан 33 – Ефекти конвенције и однос са другим међународним инструментима

1. Ова Конвенција не утиче на права и обавезе Страна које проистичу из међународних мултилатералних конвенција које се тичу посебних тема. Конкретно, ова Конвенција не мења права и обавезе Страна које проистичу из других споразума који су претходно закључени у вези са борбом против допинга или у складу са циљем и сврхом ове Конвенције.
2. Ова Конвенција допуњује, где је то адекватно, важеће мултилатералне или билатералне уговоре између Страна, укључујући одредбе:

- а. Европске конвенције о екстрадицији (1957, ЕТС бр. 24);
 - б. Европске конвенције о међусобном пружању правне помоћи у кривичним стварима (1959, ЕТС, бр. 30);
 - в. Конвенције о прању, тражењу, заплени и конфискацији прихода стечених криминалом (1990, ЕТС бр. 141);
 - г. Конвенцију Савета Европе о прању, тражењу, заплени и одузимању прихода стечених криминалом и о финансирању тероризма (2005, ЦЕТС бр. 198).
3. Потписнице Конвенције могу међусобно закључивати билатералне или мултилатералне споразуме о питањима из делокруга Конвенције како би допуниле или ојачале одредбе Конвенције или олакшале примену принципа из исте.
 4. Уколико су две или више Страна већ закључиле споразум о питањима која се тичу ове Конвенције или су на други начин успоставиле однос у вези са тим питањима, оне и даље имају право да примењују тај споразум или да сходно томе уређују односе. Међутим, када Стране успоставе однос у вези са питањима из делокруга Конвенције на другачији начин него што је то дефинисано Конвенцијом, то треба да буде на начин који је доследан циљевима и принципима Конвенције.
 5. Ништа у овој Конвенцији неће утицати на друга права, ограничења, обавезе и одговорности Страна.

Члан 34 – Услови и заштитне мере

1. Свака Страна ће обезбедити да успостављање, спровођење и примена надлежности и поступака из Поглавља II-VII буду предмет услова и мера заштите садржаних у њеном домаћем закону, који омогућавају адекватну заштиту људских права и слобода, укључујући права која проистичу из обавеза преузетих на основу Конвенције о заштити људских права и основних слобода, Међународног пакта о грађанским и политичким правима Уједињених нација из 1966. и других важећих међународних инструмената из области људских права, који инкорпорирају принцип пропорционалности у домаће право.
2. Ови услови и заштитне мере, према потреби с обзиром на природу поступка или овлашћења, између осталог укључују судски или други независни надзор, разлоге који оправдавају примену и ограничење обима и трајања таквог поступка или овлашћења.
3. У мери у којој је то у складу са јавним интересом, посебно поштеним суђењем, свака Страна разматра утицај надлежности и овлашћења из ових поглавља на права, одговорности и легитимне интересе трећих лица.

Члан 35 – Територијална примена

1. Свака држава или Европска унија може, приликом потписивања или депоновања свог инструмента ратификације, прихватања или одобрења, да одреди територију или територије на којима се ова Конвенција примењује.
2. Свака Страна може, накнадно, изјавом упућеном Генералном секретару Савета Европе, да прошири примену ове Конвенције на било коју другу територију наведену у изјави, а за чије међународне односе је одговорна или у чије име је овлашћена да предузима активности. У погледу те територије Конвенција ступа на снагу првог дана у месецу након истека периода од три месеца након датум пријема изјаве од стране Генералног секретара.

3. Свака изјава дата на основу два претходна става може, по питању територије назначене у тој изјави, бити повучена обавештењем упућеним Генералном секретару Савета Европе. Повлачење ступа на снагу првог дана у месецу након истека периода од три месеца од датума пријема тог обавештења од стране Генералног секретара.

Члан 36 – Федерална клауза

1. Федерална држава може задржати право да извршава обавезе из Поглавља II, IV, V и VI ове Конвенције у складу са својим основним начелима којима се уређују односи између централне владе и конститутивних држава или другим сличним територијалним јединицама, обезбеђујући да сарадња буде могућа и у оквиру Поглавља III и VII.
2. Приликом изражавања резерве у складу са ставом 1, федерална држава не може примењивати одредбе такве резерве да искључи или знатно умањи своје обавезе за спровођење мера из Поглавља III и VII. У целини, она обезбеђује широку и ефикасну могућност спровођења када се ради о овим мерама.
3. По питању одредби ове Конвенције, чија примена спада у надлежност сваке конститутивне државе или друге сличне територијалне јединице које уставни систем федерације не обавезује да предузима законодавне мере, федерална влада обавештава надлежне органе те државе о поменутиим одредбама са својим позитивним мишљењем, подстичући их да предузму одговарајуће активности како би их примениле.

Члан 37 – Резерве

1. Свака држава или Европска унија може, у тренутку потписивања или при депоновању свог инструмента ратификације, прихватања или одобрења, писаним обавештењем упућеним Генералном секретару Савета Европе, изразити резерве у складу са чланом 19. став 2. и чланом 36. став 1. Никакве друге резерве нису могуће.
2. Страна која је изразила резерву у складу са ставом 1. може у целости или делимично да је повуче путем обавештења упућеног Генералном секретару Савета Европе. Ово повлачење ступа на снагу на дан пријема датог обавештења од стране Генералног секретара. Ако се у обавештењу наводи да повлачење резерве ступа на снагу одређеног датума, а тај датум је каснији од датума када је Генерални секретар примио обавештење, онда ће повлачење резерве ступити на снагу тог каснијег датума.
3. Страна која је изразила резерву може да повуче ту резерву, у целости или делимично, чим јој то околности дозволе.
4. Генерални секретар Савета Европе може повремено затражити од страна које су изразиле једну или више резерви детаље о изгледима за повлачење тих резерви.

Члан 38 – Измене и допуне

1. Измене и допуне чланова ове Конвенције може предложити било која Страна, Комитет за праћење Конвенције или Комитет министара Савета Европе.
2. Сваки предлог измена и допуна се доставља Генералном секретару Савета Европе који их прослеђује странама, државама чланицама Савета Европе, државама које нису чланице а учествовале су у изради Конвенције или уживају статус посматрача у Савету

Европе, чланицама Европске уније, свим државама које су позване да потпишу ову Конвенцију и Комитету за праћење Конвенције, најмање два месеца пре састанка на којем ће се разматрати. Комитет за праћење Конвенције доставља Комитету министара своје мишљење о предложеним изменама и допунама.

3. Комитет министара разматра предложене измене и допуне и сва мишљења Комитета за праћење Конвенције и може усвојити измене и допуне већином из члана 20. д Статута Савета Европе.
4. Текст измена и допуна који усвоји Комитет министара у складу са ставом 3. овог члана доставља се Странама на усвајање.
5. Све измене и допуне усвојене у складу са ставом 3. овог члана ступају на снагу првог дана у месецу након истека периода од месец дана након што све Стране обавесте Генералног секретара да прихватају исте након спровођења сопствених интерних процедура.
6. Уколико је Комитет министара усвојио измене и допуне али исте нису још увек ступиле на снагу у складу са ставом 5, држава или Европска унија не може да да пристанак да буде обавезана Конвенцијом без истовременог прихватања измена и допуна.

Члан 39 – Решавање спорова

1. Комитет за праћење Конвенције, у блиској сарадњи са релевантним међувладиним комисијама Савета Европе обавештаваће се о свим потешкоћама у вези са тумачењем и применом ове Конвенције.
2. У случају спора између Страна у вези са тумачењем или применом ове Конвенције, Стране разрешење спора треба да траже кроз преговоре, мирење или арбитражу, или на било који други мирољубиви начин који одаберу.
3. Комитет министара Савета Европе може успоставити процедуре за решавање спорова које Стране могу користити у случају спора, уколико су сагласне са истима.

Члан 40 – Отказивање

1. Свака Страна може, у било које време, отказати ову Конвенцију путем обавештења упућеног Генералном секретару Савета Европе.
2. Ово отказивање ступа на снагу првог дана у месеца након истека периода од три месеца од пријема датог обавештења од стране Генералног секретара.

Члан 41 – Обавештавање

1. Генерални секретар Савета Европе обавештава Стране, државе чланице Савета Европе, друге државе потписнице Европске конвенције о култури, државе које нису чланице а учествовале су у изради ове Конвенције или уживају статус посматрача у Савету Европе, Европску унију и све државе које су позване да потпишу ову Конвенцију у складу са одредбама члана 32. о:

- а. сваком потписивању;
- б. депоновању сваког инструмента ратификације, прихватања или одобрења
- в. сваком датуму ступања на снагу ове Конвенције у складу са чланом 32;
- г. свим резервама и сваком повлачењу резерви у складу са чланом 37;
- д. свакој изјави датој у складу са члановима 9. и 13;
- ђ. сваком другом акту, обавештењу или комуникацији у вези са овом Конвенцијом.

Потврђујући наведено, доле потписани, као прописно овлашћена лица, потписали су ову Конвенцију.

У Маглингену/Маколину, 18. септембра 2014. године на енглеском и француском језику, при чему су оба текста подједнако аутентична, по један примерак који се депонује у архиви Савета Европе. Генерални секретар Савета Европе ће проследити оверене примерке свакој држави чланици Савета Европе, држави која није чланица а која је учествовала у изради ове Конвенције или ужива статус посматрача у Савету Европе, Европској унији и држави позваној да потпише ову Конвенцију.

Оверени истоветни примерак оригиналног документа, на енглеском и француском језику, депонован је у архиви Савета Европе.

Члан 3.

Приликом потврђивања Конвенције Република Србија даје следећу изјаву у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик:

„The Republic of Serbia ratifies the Council of Europe Convention on the manipulation of sports competitions with the following declaration:

Pursuant to paragraph 1 of Article 35 of the Convention, the Republic of Serbia will not apply the Convention on the territory of Kosovo and Metohija, part of the Republic of Serbia, until further notice.”

„Република Србија ратификује Конвенцију Савета Европе о манипулисању спортским такмичењима уз следећу изјаву:

У складу са чланом 35. став 1. Конвенције, Република Србија неће примењивати Конвенцију на територији Косова и Метохије, делу Републике Србије, до даљег обавештења.”

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Уставни основ за доношење Закона

Уставни основ за доношење овог закона, садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, према коме Народна скупштина потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. Разлози за потврђивање Конвенције и циљеви који се њом желе остварити

Конвенцију Савета Европе о манипулисању спортским такмичењима је припремила међувладина Радна група успостављена од стране Управног одбора Проширеног парцијалног споразума о спорту (у даљем тексту: ЕПАС), тела Савета Европе задуженог за питања унапређења спортске политике и усвојена је од стране Комитета министара на 1205. заседању заменика министара 9. јула 2014. године. Конвенција је отворена за потписивање државама чланицама Савета Европе, Европске уније и државама које нису чланица, а које су учествовале у изради нацрта односно које уживају статус посматрача у Савету Европе, 18. септембра 2014. године у Маглингену/Маколину (Швајцарска).

На основу Закључка Владе 05 Број: 337-10131/2014 од 13. септембра 2014. године, којим је утврђена основа за потписивање, прихваћен текст Конвенције и дато овлашћење министру омладине и спорта Вањи Удовичићу, Република Србија је потписала Конвенцију.

Разлози за припрему међународног правног инструмента садржани су у чињеници да је манипулисање спортским такмичењима задобило забрињавајуће размере још од почетка новог миленијума. Докази о трендовима који се доводе у везу са појавом манипулисања спортским резултатима документују се још од почетка 2000. године у бројним студијама, радним документима и мишљењима истраживача, спортских организација, организација за спортско клађење и међународних организација. Већа комерцијализација спорта и велика медијска покривеност дали су примат повећаном економском интересу за постизање одређених спортских резултата. То је као последица подстакло развој нових активности, како законитих тако и незаконитих. У исто време, знатан раст тржишта спортског клађења услед унапређења технологије и развоја одређених тржишта довели су до стварања новог окружења у којем свако може да оствари директну финансијску корист од самог резултата такмичења. Овај целокупан нови контекст је несумњиво један од главних разлога за знатни пораст броја случајева манипулисања спортским такмичењима још почетком 2000-их.

Република Србија није препозната као земља у којој је детектована појава манипулисања спортским резултатима, ипак постоји потреба за спровођењем превентивних активности и планирању мера које уређују међународну сарадњу у спречавању и санкционисању манипулисања спортским такмичењима.

Манипулисање спортским такмичењима представља изазов за владавину права јер је повезано са преваром, организованим криминалом и корупцијом. Исто тако, представља претњу будућности спорта као друштвене, културне, привредне и политичке праксе, која се доводи у питање када се јаве сумње у интегритет и систем вредности. Угрожавањем спортске етике и непредвидљивости која представља основу сваког спортског надметања доводи се у питање сама природа спорта, а тиме и заинтересованост јавности за спорт и све начине финансирања спорта.

Проблем корупције био је под пажљивим надзором Савета Европе врло рано због тога што представља опасност по плуралистичку демократију, владавину права, људска права и етичка начела. Улога Савета Европе у постављању стандарда у ситуацији када долази до процвата корупције препозната је још на Другом самиту шефова држава и влада Савета Европе 10. и 11. октобра 1997. године у Стразбуру.

Референтни инструмент Савета Европе који је задужен за спорт и његова основна начела као што су интегритет спорта и оних укључених у спорту усвојен је 1992. године у облику Препоруке бр. Р(92)13. рев. о ревидираној Европској повељи спорта. Друге две препоруке, Препорука Рец(2005)8 о Начелима добре управе у спорту и Препорука ЦМ/Рец(2010)9 о ревидираном Кодексу спортске етике, надовезале су се на овај почетни документ са циљем да се унапреди интегритет спорта и обезбеди да спорт буде у бољем положају и да се њима боље управља.

У испуњавању мисије одбране спортске етике, Савет Европе је имао кључну улогу у координацији политика за борбу против допинга. Овај напор је 80-их година прошлог века довео до отварања за потписивање Конвенције о забрани допинга (1989, ЕТС бр. 135), којом се уређује борба против појаве претњи по интегритет у спорту. Резолуција ЦМ(2008)8 из 2007. је успоставила Проширени парцијални споразум за спорт (ЕПАС) и дала му задатак да изради стандарде који се односе на тематска питања у спорту на пан-европском нивоу и да исте следи. ЕПАС је створио прилику да се рад Савета Европе на успостављању стандарда настави и утабао је пут за циљане активности у одређеним областима. Током припреме и након 11. Министарске конференције Савета Европе за спорт у Атини 11. и 12. децембра 2008. године, ЕПАС је дубље кренуо да се бави анализом проблема етике и аутономије у спорту. На овој конференцији су државе јасно истакле политичку посвећеност за решавање проблема који се тичу етике у спорту, нарочито намештања утакмица, корупције и нелегалног спортског клађења. Као резултат ово је довело до усвајања прве резолуције која се посебно тичала манипулисања спортским резултатима на 18. Неформалној конференцији министара спорта Савета Европе, одржане у Бакуу 22. септембра 2010. године. У овој резолуцији су чланице Савета Европе позване на усвајање ефикасних политика и мера које имају за циљ да спрече и супротставе се манипулисању спортским резултатима у свим спортовима, док се ЕПАС позива да настави са радом у овој области како би се усвојила препорука Комитета министара Држава чланица о манипулисању спортским резултатима. Препоруку ЦМ/Рец(2011)10 о промовисању интегритета спорта насупрот манипулисању резултатима, конкретно намештању утакмица, касније је усвојио Комитет министара Савета Европе 28. септембра 2011. године.

Разлози за усвајање међународног правног инструмента су садржани и у чињеници да иако су одређени важни аспекти корупције у спорту већ покривени постојећим међународним конвенцијама, Конвенцијом Уједињених нација о прекограничном организованом криминалу (2000) и Конвенцијом Уједињених нација о борби против корупције (2003), ови међународни правни инструменти се не баве посебно случајевима који подразумевају манипулисања спортским такмичењима до којих може доћи без икаквих дела која потпадају под дефиницију дела корупције.

Две посебне конвенције Савета Европе у области корупције и прања новца, наиме Кривичноправна конвенција о корупцији (1999, ЕТС бр. 173) и Конвенција о прању, тражењу, заплени и конфискацији прихода стечених криминалом и о финансирању тероризма (2005, ЦЕТС, бр. 198), представљају референтне тачке у постављању стандарда за дефинисање механизма и правних мера које су потребне за борбу против криминалних организација које врбују особе укључене у спорту како би манипулисале резултатима у спорту, и користе спортско клађење као средство за

праће новца и као извор финансирања својих активности. Међутим, манипулисање спортским такмичењима може садржати и коруптивну праксу која није покривена Конвенцијом 173 или не мора подразумевати коруптивну праксу уопште. Према Конвенцији 198 незаконито спортско клађење и добит која настане као резултат манипулисања спортским резултатима не потпада нужно под обухват овог инструмента.

У складу са Препоруком ЦМ/Рец(2011)10, Секретаријат Проширеног парцијалног споразума о спорту (ЕПАС) Савета Европе је био позван да, у сарадњи са другим националним и међународним органима, спроведе студију изводљивости о могућности усвајања правног инструмента о намештању утакмица. Закључак ове студије, која је представљена на Конференцији министара спорта Савета Европе у Београду 15. марта 2012. године је да је међународна конвенција о спортским такмичењима најлогичније решење. Као међународна организација која има функцију успостављања стандарда у различитим областима, Савет Европе је идеалан форум за припрему оваквог једног инструмента, нарочито када се узме у обзир међународни утицај овог проблема.

Сматрамо да ова Конвенција представља одговарајући стратешки оквир за одговор на претњу интегритету спорта и основ за активну сарадњу у сузбијању манипулисања спортским резултатима на међународном нивоу.

Користећи ограничене и прецизно дефинисане могућности изражавања које прописује Конвенција, Република Србија у поступку ратификације даје изјаву по питању примене на Косову и Метохији, делу територије Републике Србије који је под међународном управом.

III. Процена потребних финансијских средстава за спровођење Закона

За спровођење овог закона у 2024. години нису потребна финансијска средства из буџета Републике Србије.

Средства која буду потребна у наредним годинама биће обезбеђена у складу са билансним могућностима буџета Републике Србије.